

JUSTITSMINISTERIET

Dato:
Kontor: Internationalt Politikontor
Sagsbeh: Sofie Anne Marner
Sagsnr.: 2018-330-0031
Dok.: 859664

GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT

Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om harmoniserede regler for udpegning af retlige repræsentanter med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager

Sagen er ikke omfattet af retsforbeholdet.

KOM(2018) 226 endelig

Revideret udgave af grund- og nærhedsnotat af 20. juni 2018. Nye afsnit er markeret med kursiv.

1. Resumé

Kommissionen har den 17. april 2018 fremsat forslag til direktiv om harmoniserede regler for udpegning af retlige repræsentanter med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager. Forslaget er fremsat i en samlet pakke med Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæiske editions- og sikringskendelser om elektronisk bevismateriale (KOM(2018) 225 endelig) og er en del af en række tiltag fra Kommissionen som opfølgning på Kommissionens antiterrorpakke fra oktober 2017. Forslaget til direktiv og forslaget til forordning har tilsammen overordnet til formål at lette indsamlingen af elektronisk bevismateriale på tværs af landegrænser i straffesager. Derudover har direktivforslaget til formål at reducere hindringer for tjenesteudbydernes frie udveksling af tjenesteydelser. Direktivforslaget forventes umiddelbart at nødvendiggøre ændringer i

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

dansk lovgivning samt at få statsfinansielle konsekvenser. Forslaget vurderes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Der ses ikke at foreligge offentlige tilkendegivelser om de øvrige medlemsstaters holdninger til forslaget. Fra dansk side er man foreløbigt overordnet positiv over for forslaget. Fra dansk side vil der blive lagt vægt på, hvilken betydning forslaget vil have for Danmark, herunder for danske myndigheder, tjenesteudbydere, samt for det fremtidige samarbejde med de øvrige medlemsstater.

2. Baggrund

Kommissionen fremsatte den 17. april 2018 en pakke bestående af et forslag til direktiv om harmoniserede regler for udpegning af retlige repræsentanter med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager samt et forslag til forordning om europæiske editions- og sikringskendelser om elektronisk bevismateriale.

Direktivforslaget er fremsat *med hjemmel i TEUF artikel 53 og 62. Direktivforslaget er ikke omfattet af retsforbeholdet, og Danmark deltager derfor i en kommende vedtagelse af det foreliggende direktivforslag, der således vil være bindende for og finde anvendelse i Danmark.*

Forordningsforslaget er fremsat *med hjemmel i TEUF artikel 82, stk. 1. I henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling (forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender) deltager Danmark ikke i en kommende vedtagelse af det foreliggende forordningsforslag, der således ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.*

Begge forslag skal vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure (TEUF artikel 294).

Dette notat vedrører direktivforslaget.

Forbedring af grænseoverskridende adgang til e-beviser har indgået i arbejdet med strafforfølgelse i cyberspace, der bl.a. omfatter spørgsmål vedrørende kryptering og e-beviser. Emnet har været drøftet på en række rådsmøder fra 2015-2017.

De to forslag supplerer de eksisterende regler om retligt samarbejde, herunder konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, samt den europæiske efterforskningskendelse. Danmark deltager ikke i sidstnævnte på grund af retsforbeholdet.

Direktivforslaget er oversendt til Rådet i dansk sprogversion den 25. maj 2018.

3. Formål og indhold

Direktivet forpligter medlemslandene til at forpligte udbydere af visse elektroniske tjenester, som udbyder tjenester i EU, til at udpege en retlig repræsentant, som skal modtage, overholde og håndhæve afgørelser fra kompetente myndigheder om indsamling af bevismateriale i straffesager på vegne af den pågældende tjenesteudbyder. Der vil eksempelvis kunne være tale om de pålæg om udlevering og sikring af elektronisk bevismateriale, der indføres med det samtidigt fremsatte forordningsforslag, men der kan også være tale om rent nationale anmodninger eller anmodninger baseret på den europæiske efterforskningskendelse eller i medfør af reglerne om retshjælp.

Det afgørende *for, om en tjenesteudbyder "udbyder tjenester i EU"*, er, om tjenesteudbyderen gør det muligt for juridiske eller fysiske personer i en eller flere medlemsstater at anvende sine tjenester. Den blotte tilgængelighed af tjenesten er dog ikke tilstrækkelig. Der stilles derfor også krav om en "væsentlig tilknytning" til den eller de medlemsstater, hvor tjenesterne stilles til rådighed, hvilket vil skulle afgøres på grundlag af en række momenter. En sådan væsentlig tilknytning anses for at være til stede, hvis tjenesteudbyderen er etableret i EU. For tjenesteudbydere uden for EU vil det være *afgørende for, om kravet om væsentligt tilknytning er opfyldt*, om der er et betydeligt antal brugere i en eller flere medlemsstater, eller om tjenesteudbyderen målretter sine tjenester en eller flere medlemsstater, f.eks. ved at markedsføre tjenesterne på det nationale sprog eller ved at udbyde app's i lokale "app-butikker".

Forslaget finder ikke anvendelse for tjenesteudbydere, der er etableret i en enkelt medlemsstat og alene udbyder tjenester på denne medlemsstats område. Danske virksomheder, der alene udbyder tjenester i Danmark, vil således ikke blive forpligtet efter direktivet.

Udbydere af følgende typer af tjenester er omfattet af forslaget:

- 1) Elektroniske kommunikationstjenester som defineret i artikel 2, stk. 4, i direktivet om en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (forslaget til direktiv er endnu ikke vedtaget).

- 2) Informationssamfundets tjenester som defineret i artikel 1, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535, for hvilke lagring af data er et afgørende element i den tjeneste, der leveres til brugeren, herunder sociale netværk, onlinemarkedspladser til fremme af transaktioner mellem deres brugere samt andre udbydere af hostingtjenester.
- 3) Internetdomænenavns-og IP-nummereringstjenester, såsom udbydere af IP-adresser, domænenavnsadministratorer, domænenavnsregistratorer og hermed forbundne privatlivs- og proxytjenester.

En udbyder af sådanne tjenester, som udbyder sine tjenester i EU, jf. det ovenfor beskrevne, vil skulle udpege mindst én retlig repræsentant inden for EU. Repræsentanten vil skulle udpeges i en af de medlemsstater, hvor tjenesteudbyderen udbyder sine ydelser eller er etableret.

Den retlige repræsentant kan være en fysisk eller juridisk person, herunder tredjemand. Tjenesteudbyderen vil også kunne udpege et eksisterende forretningssted, herunder en juridisk enhed, et agentur, et kontor eller hovedsædet.

Direktivforslaget indeholder en bestemmelse om, at hvis en tjenesteudbyder er forpligtet til at udpege en retlig repræsentant, *og hvis tjenesteudbyderen udbyder sine tjenester i en medlemsstat, der deltager det retlige samarbejde på det strafferetlige område* (instrumenter vedtaget i henhold til TEUF afsnit V, kapitel 4), skal tjenesteudbyderen udpege mindst én retlig repræsentant i en medlemsstat, der deltager i det retlige samarbejde i straffesager.

Dette skyldes, at en retlig repræsentant udpeget i en medlemsstat, der ikke deltager i et eller flere af de relevante samarbejdsinstrumenter, ikke vil kunne varetage sit hverv fuldt ud, idet vedkommende ikke vil kunne få forkyndt en kendelse i henhold til et instrument, som medlemsstaten ikke deltager i.

Baggrunden for denne bestemmelse er, at Danmark *som følge af retsforbeholdet* (samt i et vist omfang også Irland og Storbritannien) ikke i alle tilfælde vil være bundet af det samarbejdsinstrument (f.eks. den europæiske efterforskningskendelse), som ligger til grund for anmodningen til den retlige repræsentant.

For Danmark vil denne bestemmelse i praksis medføre, at en dansk tjenesteudbyder omfattes af direktivet, der udbyder tjenester i et andet EU-land

end Danmark, ikke vil kunne udpege sin retlige repræsentant i Danmark, fordi Danmark som følge af retsforbeholdet ikke i alle tilfælde vil være bundet af de retsakter, der ligger til grund for anmodningen. Den danske virksomhed vil således skulle udpege sin retlige repræsentant i en medlemsstat, der deltager i det EU-retlige samarbejde på det strafferetlige område.

Tjenesteudbydere skal oplyse den centrale myndighed i den medlemsstat, hvori den retlige repræsentant udpeges, om udpegningen og kontaktoplysninger på den pågældende retlige repræsentant, samt om det eller de sprog, der kan rettes henvendelse til repræsentanten på. Har en tjenesteudbyder udpeget flere retlige repræsentanter, skal tjenesteudbyderen desuden oplyse om de kriterier, som tjenesteudbyderen har fastsat skal gælde for fordelingen mellem repræsentanterne ved fremsendelsen af henvendelser. Medlemslandenes myndigheder vil kunne afvige fra disse kriterier i behørigt begrundede tilfælde. Tjenesteudbyderen skal gøre oplysningerne offentligt tilgængelige og orientere om eventuelle ændringer.

Medlemsstaterne skal ved fastsættelsen af nationale regler som sikre bl.a., at den retlige repræsentant kan gøres ansvarlig for manglende opfyldelse af de forpligtelser, der udspringer af den retlige ramme, som gælder ved repræsentantens modtagelse af afgørelser og kendelser, uafhængigt af et eventuelt ansvar for tjenesteudbyderen som sådan.

Medlemsstaterne skal bl.a. også indføre sanktioner for tjenesteudbyderens overtrædelse af nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af direktivet, herunder hvis en tjenesteudbyder ikke udpeger en retlig repræsentant i overensstemmelse med direktivet eller ikke forsyner repræsentanten med de nødvendige beføjelser og ressourcer til generelt at kunne efterkomme de kompetente myndigheders afgørelser. Straffen for ikke at efterkomme en konkret afgørelse, såsom en kendelse i en konkret sag, vil derimod skulle følge af andre instrumenter, såsom det samtidigt fremsatte forordningsforslag, eller af national ret.

Direktivforslaget indfører endvidere en række andre forpligtelser for de enkelte medlemsstater med henblik på sikring af direktivets effektivitet.

Direktivforslaget indeholder herudover bestemmelser om mekanismer vedrørende koordination mellem de centrale myndigheder i medlemsstaterne, gennemførelse, evaluering og ikrafttræden.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Der foreligger på nuværende tidspunkt ikke udtalelser eller andre tilkendegivelser fra Europa-Parlamentet.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen har anført, at forslaget omfatter tjenesteudbydere, der udbyder deres tjenester i EU, uanset hvor de er etableret, både i og inden for EU.

Kommissionen har i den forbindelse anført, at det i mangel af en fælles EU-tilgang er sandsynligt, at ukoordinerede nationale løsninger i forhold til modtagelsen, overholdelse og fuldbyrdelse af afgørelser om indsamling af bevismateriale i straffesager vil føre til en fragmentering og skabe et klude-tæppe af forskellige og potentielt konfliktende nationale forpligtelser for de tjenesteudbydere, der driver virksomhed på flere markeder. Kommissionen har anført, at dette hæmmer leveringen af tjenesteydelser i hele EU.

På baggrund af de forskellige retlige tilgange samt de mange interesser vurderer Kommissionen således, at det er mest hensigtsmæssigt med lovgivning på EU-niveau for at kunne adressere problemerne.

Det er – af de af Kommissionen anførte grunde – regeringens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Der findes ikke i dansk ret regler om tjenesteudbyderes udpegning af en retlig repræsentant med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager.

Er der tale om et efterforskningskridt i Danmark, som foretages af dansk politi, f.eks. et editionspålæg til en dansk tjenesteudbyder, vil der kunne rettes direkte henvendelse til den danske tjenesteudbyder.

Lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union indeholder en række særlige regler og procedurer for retshjælp til andre medlemsstater for så vidt angår fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser.

Princippet i reglerne om gensidig retshjælp er, at anmodninger om retshjælp fremsendes mellem de relevante myndighed i medlemsstaterne.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Det vurderes umiddelbart, at en vedtagelse af direktivforslaget vil medføre behov for tilpasning af dansk lovgivning.

Økonomiske konsekvenser

Det vurderes umiddelbart, at en vedtagelse af direktivforslaget vil få statsfinansielle konsekvenser. Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt nærmere at opgøre de økonomiske konsekvenser forbundet med direktivforslaget.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Det vurderes umiddelbart, at en vedtagelse af direktivforslaget vil have konsekvenser for erhvervslivet. *Disse konsekvenser vil være forbundet med, at danske virksomheder, der er omfattet af direktivet, skal udpege en retlig repræsentant, der skal være bosiddende eller etableret i en anden medlemsstat end Danmark og besvare anmodninger fra andre medlemsstaters retslige myndigheder vedrørende udlevering af bevismateriale i straffesager.*

Det bemærkes i forhold til ovenstående, at konsekvenserne af en vedtagelse af direktivforslaget skal ses i sammenhæng med en vedtagelse af det ovenfor nævnte forslag til forordning, der er omfattet af Danmarks retsforbehold. Der henvises til det reviderede grund- og nærhedsnotat udarbejdet for det pågældende forordningsforslag.

8. Høring

Kommissionens forslag er sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Sø- og Handelsretten, Præsidenterne for byretterne, Advokatrådet, Amnesty International, Dansk Erhverv, Danske Advokater, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Foreningen af Advokater og Advokatfuldmægtige, Foreningen af Offentlige Anklagere, Handelshøjskolen i København (Juridisk Institut), Handelshøjskolen i Aarhus (Juridisk Institut), Institut for Menneskerettigheder, Kriminalpolitisk Forening (KRIM), Københavns Universitet, Landsfor-

eningen af Forsvarsadvokater, Politiforbundet, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Syddansk Universitet (Juridisk Institut), Aalborg Universitet (Juridisk Institut), Aarhus Universitet (Juridisk Institut)

Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Sø- og Handelsretten, Præsidenterne for byretterne, Institut for Menneskerettigheder, Rigspolitiet, Politiforbundet, Datatilsynet og Domstolsstyrelsen har afgivet hørings svar, men har ikke haft bemærkninger til forslaget. Advokatrådet har afgivet hørings svar med bemærkninger til det samtidigt fremsatte forordningsforslag.

IT-Politisk Forening, Erhvervsstyrelsen og Dansk Erhverv har afgivet hørings svar med bemærkninger til direktivforslaget. De modtagne hørings svar med bemærkninger til forslaget er vedlagt dette notat.

8.1. IT-Politisk Forenings hørings svar

IT-Politisk Forening anfører i sit hørings svar, at medlemsstaterne efter direktivforslaget skal sikre, at tjenesteudbydere, som er etableret i medlemsstaten og udbyder tjenester i EU, udpeger mindst én retlig repræsentant i EU til modtagelse, overholdelse og håndhævelse af afgørelser og kendelser. Det anføres videre, at for så vidt angår tjenesteudbydere, som ikke er etableret i EU, skal medlemsstaterne sikre, at der udpeges en retlig repræsentant inden for EU, hvis tjenesteudbyderen udbyder tjenester i EU.

Det anføres videre, at tjenesteudbydere hjemhørende i EU normalt kan opfylde direktivets krav ved at udpege en retlig repræsentant i deres hjemland. Det gælder imidlertid ikke for Danmarks vedkommende på grund af retsforholdet. Den danske tjenesteudbyder vil i henhold til direktivforslaget være forpligtet til at udnævne en retlig repræsentant uden for Danmark. IT-Politisk Forening bemærker i hørings svaret, at dette krav giver danske tjenesteudbydere en vis konkurrencemæssig ulempe, da de modsat tjenesteudbydere i andre EU-lande ikke nødvendigvis kan nøjes med at udpege en retlig repræsentant i deres hjemland. Særligt for mindre danske tjenesteudbydere, der opererer på det digitale indre marked, kan det være en væsentlig administrativ ulempe. Det ligger dog uden for IT-Politisk Forenings naturlige arbejdsområde at vurdere omfanget af denne ulempe.

Derudover betyder kravet i direktivforslagets artikel 3, stk. 3, at efterforskningsmyndigheder i andre EU-lande vil kunne få adgang til personoplysninger og lagret indhold af elektronisk kommunikation for danske borgere,

der er kunder hos danske tjenesteudbydere, uden at involvere danske myndigheder. Den mulighed vil foreligge, hvis den danske tjenesteudbyder udbyder tjenester i andre EU-lande end Danmark, hvilket generelt må forventes i mange tilfælde.

Definitionen af "udbyder tjenester" i direktivforslaget kræver dog en "væsentlig tilknytning" til de øvrige EU-lande, hvilket nærmere uddybes i direktivforslagets præambelbetragtninger (målrettet markedsføring mod et bestemt EU-land vil bl.a. udgøre en væsentlig tilknytning til dette EU-land). Det vil næppe ramme danske teleselskaber, der må antages kun at udbyde tjenester i Danmark, men for mange andre udbydere af elektroniske kommunikationstjenester og informationssamfundstjenester er EU, ikke Danmark, det naturlige marked.

IT-Politisk forening anfører endvidere, at det efter forslaget artikel 3, stk. 7, i dansk ret skal sikres, at tjenesteudbydere i Danmark giver deres retlige repræsentanter de nødvendige ressourcer og beføjelser til at efterleve afgørelser og kendelser. IT-Politisk Forening fortolker dette som et krav om, at dansk ret trods retsforbeholdet skal sikre, at en dansk tjenesteudbyder kan udlevere de nødvendige oplysninger om danske borgere til en retlig repræsentant uden for Danmark med henblik på, at den retlige repræsentant kan efterleve eksempelvis en europæisk editionskendelse fra efterforskningsmyndigheder i en EU-medlemsstat, der deltager i det retlige samarbejde.

Hvis en dansk tjenesteudbyder udbyder tjenester i Tyskland og udpeger en retlig repræsentant i eksempelvis Tyskland, vil konsekvensen af samspillet mellem forordningsforslaget og direktivforslaget være, at efterforskningsmyndigheder i bl.a. Polen og Ungarn kan udstede editionskendelser vedrørende danske borgere, som den danske tjenesteudbyder via den retlige repræsentant i Tyskland er forpligtet til at efterleve.

IT-Politisk Forening anfører, at det grundlæggende problem er, at forordningsforslaget om den europæiske editionskendelse giver efterforskningsmyndigheder mulighed for at operere direkte i andre EU-lande ved at udstede bindende editionskendelser til tjenesteudbydere uden at involvere myndighederne i modtagerlandet. Hvis der var en automatisk involvering af myndighederne i tjenesteudbyderens hjemland, ville det være muligt at fastsætte passende bestemmelser i lovgivningen for at beskytte borgernes retssikkerhed og grundlæggende rettigheder. Sådanne retsgarantier kan i sagens natur ikke være til stede, når det som med forordningsforslaget om den

europæiske editions- og sikringskendelse overlades til private tjenesteudbydere at værne om borgernes retssikkerhed og grundlæggende rettigheder.

8.2. Erhvervsstyrelsens hørings svar

Erhvervsstyrelsen bemærker i sit hørings svar, at en vedtagelse af direktivforslaget sammenholdt med en vedtagelse af det samtidigt fremsatte forordningsforslag kan medføre væsentlige administrative byrder for erhvervslivet. Erhvervsstyrelsen bemærker endvidere, at det ikke har været mulig at fremskaffe oplysninger, som kan bidrage til at præcisere omfanget af de potentielle administrative byrder.

8.3. Dansk Erhvervs hørings svar

Dansk Erhverv bemærker i sit hørings svar, at der på tværs af grænser er behov for en ny måde at behandle og fremskaffe elektronisk bevismateriale i straffesager på. Behovet er skærpet af den omstændighed, at efterforskning i kriminalsager i stigende grad støtter sig på analyse af elektronisk bevismateriale. Da flere medlemsstater har udvidet deres nationale muligheder for at fremskaffe elektronisk bevismateriale i straffesager, er der tendens til en fragmentering af procedurerne i de grænseoverskridende sager, hvilket skaber usikkerhed som følge af modstridende forpligtelser til skade for de berørte personers retssikkerhed. Procedurerne er samtidig ineffektive og til skade for opklarings- og efterforskningsarbejdet.

For virksomhederne medfører fragmenteringen en betydelig byrde, når de skal være klar til at håndtere en mangfoldighed af nationale regelsæt vedrørende editions- og sikringskendelser. Det er ofte unødigt komplekst og omkostningsfuldt, hvilket især kan være en belastning for de små og mellemstore virksomheder med begrænsede juridiske ressourcer, der ønsker at udbyde tjenester i og på tværs af EU's Digitale Indre Marked.

Det bemærkes i hørings svaret, at Dansk Erhverv på den baggrund hilser Europa-Kommissionens forslag om en forenklet og mere effektiv procedure for editions- og sikringskendelser varmt velkommen, forudsat at forordningen ikke generelt kommer til at svække tjenesteudbydernes mulighed for at sikre og beskytte deres brugeres data.

Dansk Erhverv ser dog med bekymring på den situation, der er opstået på grund af EU's variable geometri på det retslige område med bl.a. det danske retsforbehold. Danske tjenesteudbydere, der udbyder tjenester i EU, skal

som følge af direktivet udpege en retslig repræsentant. Da Danmark står uden for de retslige instrumenter i forordningen, kan f.eks. et hovedkvarter i Danmark ikke optræde som retslig repræsentant i de lande, hvor forordningen gælder. Virksomheden skal således udpege en retslig repræsentant i et af de af forordningen omfattede EU-lande. Det kan betyde omkostninger for de danske virksomheder, som deres konkurrenter i de øvrige EU-lande ikke er pålagt.

I forlængelse heraf er Dansk Erhverv bekymret for, at retsforbeholdet i den henseende kan gøre det mindre attraktivt for eksempelvis globale virksomheder at placere deres hovedkvarter for EU i Danmark, da de samtidig skal udpege en retslig repræsentant i et andet EU-land. Det kan også berøre de selskabskonstruktioner, som globale selskaber vælger i forbindelse med eventuel placering af datacentre i Danmark.

Dansk Erhverv angiver i sit høringssvar, at forslaget må formodes at svække de danske myndigheders mulighed for effektivt at få adgang til elektronisk bevismateriale fra tjenesteudbydere, der er etableret eller repræsenteret i EU under forordningen og udbyder tjenester i Danmark, i forhold til en situation, hvor Danmark var omfattet af forordningen. Samlet er der således en pris at betale på flere områder for opretholdelse af det danske retsforbehold.

Dansk Erhverv bemærker specifikt for så vidt angår direktivforslaget, at det gøres obligatorisk for tjenesteudbydere at udpege en retlig repræsentant i et land i EU, som deltager i forordningen. Dansk Erhverv anfører, at danske virksomheder, der udbyder tjenester i det øvrige EU, på grund af retsforbeholdet skal udpege en retslig repræsentant i en medlemsstat, der deltager i forordningen. Det kan betyde en økonomisk og administrativ byrde, der gør det relativt vanskeligere at få gavn af det Digitale Indre Marked, end det er tilfældet for virksomheder i lande, der deltager i forordningen. Konsekvenserne af retsforbeholdet bør undersøges både for danske virksomheder og globale virksomheders tilskyndelse til at slå sig ned med hovedsæde i Danmark.

9. Andre landes kendte holdninger

Der ses ikke at foreligge offentlige tilkendegivelser om de øvrige medlemsstaters holdninger til forslaget.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Fra dansk side er man foreløbigt overordnet positiv over for forslaget, der har til formål at lette det retlige samarbejde i straffesager og at reducere hindringer for tjenesteudbydernes frie udveksling af tjenesteydelser i EU.

Det bemærkes, at Danmark, som følge af retsforbeholdet i relation til forordningsforslaget ikke fuldt ud vil kunne deltage i de fordele, forslagene medfører. Som følge af det samtidigt fremsatte direktivforslag, som ikke er omfattet af retsforbeholdet, vil forslagene dog medføre visse konsekvenser for Danmark, jf. pkt. 7.

Fra dansk side vil der blive lagt vægt på, hvilken betydning forslaget vil have for Danmark, herunder for danske myndigheder og tjenesteudbydere, samt for det fremtidige samarbejde med de øvrige medlemsstater.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg på mødet den 1. juni 2018 til orientering i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 4.-5. juni 2018.